

Akke Gerritsen, geestelijk verzorger:

Het lijden aanvaarden opent levenswegen

'Als je dit werk niet met je hart doet, niet met liefde doet, dan hou je dit werk niet vol', zegt Akke Gerritsen (59) uit Heerjansdam. Zij werkt inmiddels 11,5 jaar als geestelijk verzorger in het verpleeghuis "Antonius Binnenweg" in Rotterdam.

Geestelijk verzorger, wat doe je dan eigenlijk?

'Als eerste, het belangrijkste van mijn werk, is het begeleiden van de mensen die bij ons worden opgenomen. Dat begint met kennismaken, in de gaten houden of ze kunnen wennen, puur menselijk. In gesprekken daarna komen vaak dieper liggende zaken als zingevingvragen ter sprake. Mensen die binnenkomen zijn eigenlijk altijd in een crisissituatie. Doordat zij bijvoorbeeld terminaal zijn, een ongeluk hebben gehad, moeten revalideren of lijden aan dementie. Soms zeggen ze al in het kennismakingsgesprek: "Ik heb helemaal niets met de kerk!" En dan zeg ik: "Ik kom niet alleen namens de kerk, ik kom vooral gewoon van mens tot mens." Dat breekt soms wel eens wat open.'

Wat verwacht je van "The Passion"?

'Ik ben heel nieuwsgierig. Hoe integer gaat het zijn? Hoe zal er op gereageerd worden?

Ik kom vaak in aanraking met mensen die lijden, dat is juist waar "The Passion" over gaat. Zo luisteren we hier vaak in de Goede Week de Mattheus Passion, daar vinden mensen troost bij. Dan gaat het de mensen niet alleen om de mooie muziek, maar juist om het verhaal. De Matthäuspassion is heel statisch. Het lijkt me heel spannend om mee te maken hoe het lijdensverhaal nu in een eigentijdse en dynamische vorm gestalte krijgt.'

In welke mate is voor jou het lijdensverhaal inspiratiebron of kracht?

'Het feit dat Jezus zijn boodschap - Gods liefde voor ieder mens - "koste wat het kost" ons wilde overbrengen en dat het zelfs zijn eigen leven mocht kosten, is voor mij een enorme inspiratiebron. Als mensen lijden kunnen ze soms uit ellende chagrijnig of vervelend zijn. Dan voel ik de kracht om niet op te geven, maar ze trouw te blijven. God blijft ons mensen ook trouw. Als ik naar iemand toe ga, is Hij mij al voor geweest. De Goede week nodigt uit om

Akke Gerritsen

het ook met de mensen hier over Pasen te hebben. Herinneringen over hoe ze vroeger Pasen vierden komen makkelijk boven, en als op Palmzondag de eerste communicanten van een nabije parochie hun prachtige palmpaasstokken komen brengen voor de mensen hier in

met overtuiging, dan hou je dit werk niet vol.'

Immiddels ben je aanwezig geweest op het plein in Gouda. Hoe vond je het?

'Ik ben blij dat ik erbij geweest ben en had het niet graag willen missen, het

Passie is iets van je hart...

huis, is dat altijd een bron van verhalen die over en weer verteld worden.'

Wat heeft passie-hebben met "The Passion" te maken?

'Het verhaal van Jezus, zijn leven, lijden en verrijzen, is voor mij een bodem om gepassioneerd met mijn werk bezig te zijn. Dat betekent niet dat het altijd leuk is. Als ik een kamer moet binnengaan waar iemand op sterven ligt en een partner wanhopig met twee jonge kinderen achterblijft, dan moet ik ook slikken voordat ik naar binnen ga. Dat ik het blijf doen, is vanuit een passie voor mensen en voor het werk.'

Waarom heb je passie nodig? Is gewoon je plicht uitvoeren niet voldoende?

'Om er helemaal in te duiken en niet "lauw" te zijn! Als je dit werk niet met je hart doet, niet met liefde doet, niet

was heel bijzonder. The Passion heeft laten zien dat het verhaal van Jezus niet wereldvreemd is. Je voelde dat de mensen werden aangesproken door de bekende nummers die gezongen werden in een nieuwe context. De nummers kregen een geheel nieuwe lading nu ze een plaats kregen in het lijdensverhaal.'

Vooraf was je heel nieuwsgierig, onder andere of het integer zou zijn. Vond je het integer genoeg?

'Ja. Ik denk dat de stoet, de processie met het kruis wel wat heeft gedaan met mensen. Ook met de moderne toevoegingen bleef het verhaal staan. Een docente van mij zei altijd: "Het gaat niet om de naam van Jezus, maar om de zaak van Jezus." Daarmee wilde zij zeggen dat de kern van Jezus' boodschap - Gods onvoorwaardelijke liefde

voor ons - belangrijker is dan het perse noemen van zijn naam.'

Heeft het je geïnspireerd, bijvoorbeeld voor je werk?

'Het heeft me geraakt, en dat is een stap naar inspiratie toe. Ik weet nog niet hoe ik The Passion concreet in kan zetten, omdat het nu nog heel vers is. Ik merkte dat ik helemaal in de scene van Judas en Jezus werd gezogen. De apostelen keken alleen maar toe, niemand deed wat! Dat voelde zo frustrerend en is ontzettend herkenbaar in het dagelijks leven. We kijken zo vaak alleen maar toe in plaats van in actie te komen. De nummers van Maria naar Jezus spraken me ook erg aan. Het bevestigde me dat in het aanvaarden van het lijden, vaak ook een nieuw stuk leven zit. Het lijden aanvaarden, opent ook weer nieuwe levenswegen.'

MARIUS VAN DER KNAAP

Gaaf!

Günther Sturms, studentenpastor Delft

Relaties begrijpen

Dit voorjaar hebben we als pilot een Engelstalige cursus

"Understanding relationships" aangeboden. Tien stellen zijn als voorbereiding op hun huwelijksluiting vijf avonden bij elkaar gekomen voor een maaltijd, goed gesprek en verdieping. De deelnemers verkenden hun gemeenschappelijke doelen en waarden. Ook goed communiceren in je relatie was een speerpunt. Hoe doe je dat nu?

Deze cursus is aangeboden in samenwerking met het International Student Chaplaincy en de Delftse stadsparochie St. Ursula. Deelnemers werden elke avond begeleid door andere pastores. Ook een pasgetrouwd stel deelde hun ervaringen. Prachtig werk om te doen. Deelnemers waren enthousiast. Volgend jaar bieden we deze serie weer aan!

Den Haag krijgt "Paus Johannes Paulus II-plein"

Het voorplein van de rooms-katholieke H. Jacobuskerk aan de Parkstraat in Den Haag, is omgedoopt in het "Paus Johannes Paulus II-plein". Het betreft geen officiële straatnaamwijziging, maar een eerbetoon aan deze paus, die in 2005 overleed en op 1 mei zalig werd verklaard.

Nuntius mgr. F. Bacqué onthulde op de dag van de zaligverklaring het naambord op het kerkplein en zegende het in. Dit gebeurde na afloop van de plechtige hoogmis die jaarlijks ter gelegenheid van de verjaardag van de pauskeuze van Benedictus XVI wordt gehouden in aanwezigheid van de bisschoppen van Nederland. De korte plechtigheid werd omlijst met een optreden van vendelzwaaiers en tamboers van een Noord-Brabants gilde.

De avond en vroege nacht van 25 op 26 juni is in Rotterdam wederom Kerkennacht.

Voor de derde keer stellen kerken van velerlei gezindte hun deuren open om hun gasten te laten zien wat ze in huis hebben; kunstschaten en architectuur, maar ook werkgroepen en creatieve initiatieven en veel mooie mensen. Steeds met een verwijzing naar de Allermooiste en Creatiefste.

Volg de aankondigingen voor het programma.

Jongeren parochie Gouda over **The Passion:** Die ontreddeering moeten de vrienden van Jezus ook gevoeld hebben

Op Witte Donderdag tegen vijven, komen de jongeren die de viering in de H. Josephkerk in Gouda hebben voorbereid, bijeen. De viering is de opmaat voor The Passion, die later op de avond op de markt zal plaatsvinden. Allen zijn ze jong, katholiek en vrijwilliger in de aanloop naar The Passion. De jongeren zijn nieuwsgierig naar wat er gaat gebeuren. Echt een voorstelling van wat er zich straks op het plein gaat afspelen, hebben zij nog niet. 'Je maakt zoiets als dit in ieder geval niet vaak mee. Het oude verhaal in een eigentijds jasje', stelt Koen, een van de acolieten in de viering. 'Het gaat zeker bijzonder worden.'

'Ik denk dat het overweldigend zal zijn', vult Natasja aan. 'Het is natuurlijk een heel inspirerend verhaal. De kruisdood ondergaan als ultieme daad van naastenliefde. Je leven geven voor de mensen. Ik denk wel eens: soms doe ik niet eens iets kleins voor een ander, laat staan zoiets enorms als wat Jezus deed. Dat wat Jezus laat zien, leven voor de ander, is groots, inspirerend. Het zet mij in ieder geval aan om de stap te zetten iets voor mijn naaste te doen, ook al lukt dat niet altijd of zijn het niet altijd grote dingen.'

Kennismaken

Fabian geeft aan dat hij het belangrijk vindt dat The Passion er is. 'Het is goed wanneer mensen kennismaken met het passieverhaal. Ik merk dat klasgenoten vaak niet eens weten wat Witte Donderdag is. Kom op zeg, dat is op z'n minst gewoon algemene ontwikkeling!'

'Ja, het lijdensverhaal is wel heftig. Pasen is voor mij ook echt een feest. Als je jezelf christen noemt, dan is Pasen eigenlijk het belangrijkste feest voor je. Kerstmis is gemakkelijk om te vieren, een kindje geboren in een stalletje. Voor Pasen moet je meer je best doen om je erin te verdiepen.' 'Mijn eigen passie? Mmm, ik denk dat ik kan zeggen dat ik de dingen met passie doe. Ook opdrachten voor school. Ik ga er helemaal voor en houd niet van halfbakken werk. Dat zal deels karakter zijn, maar ook een keuze. Een keuze

PETER VAN MULKEN

Luuk Krijnen (midden): Passie om dingen te organiseren - zoals hier de viering in de Josephkerk

over hoe ik in het leven wil staan, gebaseerd op mijn geloof. Concreet merk ik dat in dingen als mijn besteding van de zondag. Die breng ik anders door dan mijn vrienden. Ik vertel hun ook dat ik naar de kerk ga en daar zijn ze dan wel eens verbaasd over. Ook zie ik het aan standpunten die ik inneem. Ik merk bijvoorbeeld bij leeftijdgenoten dat ze soms vinden dat iemand bij een heel ernstig misdrijf echt de doodstraf heeft verdiend. Maar ik zeg vanuit mijn achtergrond dat wij als mensen niet het recht hebben om elkaar te doden.'

Lijden

Luuk vertelt dat het zijn passie is om dingen te organiseren. En natuurlijk zijn vriendin. En niet te vergeten fantasy-boeken. Boekenplanken vol! 'Ik ben benieuwd naar hoe het vanavond op het plein zal zijn. Ik verwacht eigenlijk wel een heel goede sfeer, een gemeenschapsgevoel. Daar ben ik wel gevoelig voor. Ik voel me thuis in de katholieke kerk - dat is ook wel anders geweest hoor - en daarin speelt gemeenschapszin een grote rol. Het sociale aspect van kerk-zijn, is voor mij heel belangrijk. Je werkt samen aan een opdracht, het maken van een betere

wereld. Het passieverhaal vind ik daarin wel eens lastig te plaatsen. Moeilijk om dat te verbinden met mijn eigen leven. Het maakt me er in ieder geval bewust van dat er lijden is in de wereld. En dat lijden wordt vaak veroorzaakt door het kwaad in de wereld, door de zonden zo je wilt. Christus heeft juist geleden voor de zonden van de mensen.'

Na het meemaken van The Passion zegt Luuk ook persoonlijk te zijn geraakt. Hij is opgegroeid in Gouda en de plekken in de stad waar het

verhaal is gefilmd, kregen opeens zo'n heel andere lading. Vooral door Judas was hij geraakt. 'Judas wordt altijd als heel slecht neergezet. Maar nu kreeg hij een menselijk gezicht. En dan die beelden van hem in die steeg, samen met dat nummer van Marco Borsato "Ik leef niet meer voor jou". Ongelooflijk hoe goed die nummers pasten in het verhaal. Het kwam allemaal zo dichtbij.'

Dat laatste merkte Luuk ook aan de mensen op het plein. 'Er ging een schrik-golf door de menigte heen bij de Judaskus. Een kus? En toen Pilatus vertelde over de kruisdood, werd het stil, heel stil. Er hing een soort leegte op het plein. Een gevoel van: en wat nu? Ik realiseerde me dat het bijbelverhaal ook zo bedoeld is. Die leegte, die ontreddeering, moeten de vrienden van Jezus ook gevoeld hebben. Door de muziek die bekend is en de moderne context werd niet alleen ik, maar het hele plein in het verhaal opgezogen. Fantastisch!'

JOLANDA DE WOLF

PETER VAN MULKEN

Iedereen is van de wereld

'We vonden "The Passion" echt heel erg gaaf! Fijne sfeer, mooie liederen en het verhaal heel sterk neergezet.' De zussen Eline (links van het midden op de foto) en Carina (rechts van haar) Flux zijn nog vol van hun ervaring op het plein voor het Goudse stadhuis op Witte Donderdag 21 april. 'Bijzonder vonden wij het dat het publiek op het plein waar we deel van uitmaakten zo divers was. Vooraf werd met het publiek het scanderen van "Barabbas" en het "Kruisig Hem" geoefend', vertelt Eline. 'Toen liepen wel even de rillingen over mijn rug. Ik was een beetje bang dat het een voorbode was voor iets heel heftigs tijdens het stuk zelf. Zeker met de zware muziek eronder. Tijdens The Passion bleek het gewoon goed ingepast in het verhaal. We maakten als publiek door dat scanderen deel uit van het verhaal.'

'Het openingsnummer "Iedereen is van de wereld" van The Scene, bleef mij het meeste bij', vult Carina aan. 'Waanzinnig nummer en door de manier waarop het met de beelden in de stad die we zo goed kennen, werd gecombineerd, werd het nog sterker. Omdat Jezus deze tekst in het verhaal zingt, kreeg dit nummer een heel bijzondere lading.'

PETER VAN MULKEN